

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 22Ek/2209/2025
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6125369635
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 02. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Šablová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2026:6125369635.3

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica vo veci exekúcie oprávneného: ANACO s. r. o so sídlom Miletičova 1, 821 08 Bratislava, IČO: 35 691 816, proti povinnému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, evidovaný pobyt XXX XX C., adresa na doručovanie D. E. XX, o vymoženie pohľadávky vo výške 934,63 Eur s príslušenstvom, vedenej pod sp. zn. 148EX 640/25 pred súdnym exekútorom: JUDr. Mgr. Stanislav Sklenář so sídlom Exekútorského úradu v Piešťanoch, Teplická 2217/53, o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/2209/2025 zo dňa 09.01.2026, takto

rozhodol:

I. Sťažnosť povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/2209/2025 zo dňa 09.01.2026 **z a m i e t a .**

II. Oprávnenému nárok na náhradu trov konania o sťažnosti povinného proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 22Ek/2209/2025 zo dňa 09.01.2026 **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 14.8.2025 domáhal od povinného vymoženiu pohľadávky vo výške 934,63 Eur s príslušenstvom na základe uznesenia o trovách konania Okresného súdu Trnava sp. zn. 19Csp/43/2019 zo dňa 26.5.2025, vykonateľného dňom 9.8.2025.

2. Uznesením sp. zn. 22Ek/2209/2025 zo dňa 09.01.2026 súd I. výrokom návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol a II. výrokom oprávnenému priznal nárok na náhradu trov exekúcie vo výške 40,57 eur. Predmetné uznesenie súd v osobe vyššieho súdneho úradníka odôvodnil tým, že povinný vo svojom návrhu argumentuje rozporom exekúcie s morálkou a zásadami založenými na kresťanských princípoch, s tým, že podľa jeho názoru je na Slovensku toľko chudoby preto, lebo banka požičiava peniaze naivnému človeku, ale nenaučí ho tvoriť peniaze. Súd uviedol, že štát, ktorý by si riadili ľudia sami, by spôsobil chaos a anarchiu, nakoľko každý považuje za dobro pre seba samého niečo iné. Právny poriadok Slovenskej republiky obsahuje pravidlá formulované v zákonoch, ktoré platia pre všetkých občanov. V zmysle ustanovení Exekučného poriadku má veriteľ, ktorý právoplatne vyhral súdny spor, právo podať návrh na vykonanie exekúcie na náhradu nákladov, ktoré vynaložil na súdne konanie. Cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, a dobrovoľne sa nespĺnil. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t. j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie §61k ods. 1 Exekučného

poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádzal z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Povinný musí uviesť okolnosti, ktoré podľa neho po vzniku exekučného titulu spôsobili zánik vymáhaného nároku, zrušenie exekučného titulu alebo iné skutočnosti, ktoré jeho vymáhateľnosti bránia. V danej veci súd skúmal návrh na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom a zistil, že exekučné konanie sa začalo dňa 14.8.2025 doručením návrhu na vykonanie exekúcie súdu, samotná exekúcia začala doručením poverenia na vykonanie exekúcie exekútorovi dňa 18.8.2025 na základe právoplatného a vykonateľného exekučného titulu. Exekučné konanie ako aj exekúcia sa teda začali dôvodne. Návrh povinného na zastavenie exekúcie nie je relevantný, nakoľko povinný neuviedol žiadny konkrétny právny dôvod, ktorý by bol spôsobilý vyvolať zastavenie exekučného konania. Exekučný súd už nijakým spôsobom nemôže zasahovať do konania, ktoré predchádzalo vzniku exekučného titulu. Konanie o návrhu na zastavenie exekúcie nie je opravným prostriedkom. Povinný mal možnosť brániť sa po doručení predmetného rozhodnutia podaním riadneho resp. mimoriadneho opravného prostriedku. Povinný neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by zakladali dôvod pre zastavenie exekúcie v zmysle § 61k ods. 1 Exekučného poriadku a ani mu nebol známy žiadny dôvod uvedený v § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, pre ktorý by mala byť exekúcia zastavená.

Súd ďalej konštatoval, že v minulosti bolo možné zo strany súdu zastaviť exekúciu pre nemajetnosť, preukázanú šetrením, ktoré vykonal súdny exekútor a doložil ho listinami v exekútorskom spise. Dňom 01.04.2017 nadobudla účinnosť rozsiahla novelizácia Exekučného poriadku v znení zákona č. 2/2017 Z. z.. Novelizovaný Exekučný poriadok upravuje v § 61h ods. 1 písm. d) možnosť povinného požiadať súdneho exekútora o odklad exekúcie zo sociálnych dôvodov. Pokiaľ sa povinný bez svojej viny prechodne ocitol v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho alebo pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky, má možnosť u súdneho exekútora podať žiadosť o odklad exekúcie, najviac na tri mesiace. Súdny exekútor disponuje podľa § 61n ods. 1 písm. d) Exekučného poriadku právomocou zastaviť exekúciu vedenú na majetok fyzickej osoby, ak sa exekútorovi do piatich rokov od začatia exekúcie alebo od posledného zexekvovania majetku povinného nepodarilo zistiť majetok alebo príjmy fyzickej osoby, ktoré by mohli byť postihnuté exekúciou alebo by stačili aspoň na úhradu trov exekútora. V takom prípade exekútor doručí účastníkom a súdu upovedomenie o zastavení exekúcie, proti ktorému sú prípustné námietky. Zastavenie exekúcie exekútorom je podmienené uplynutím lehoty piatich rokov od začatia exekúcie, resp. od posledného zexekvovania majetku povinného.

Súd po preskúmaní návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj vyjadrenia oprávneného dospel k záveru, že nie je možné návrhu povinného na zastavenie exekúcie vyhovieť, nakoľko podľa platnej právnej úpravy nemajetnosť nie je skutočnosťou, ktorá by spôsobovala zánik nároku, prípadne by vymáhateľnosti exekvovaného nároku bránila. Povinný má do budúcnosti možnosť podať žiadosť o oddĺženie prostredníctvom Centra právnej pomoci formou osobného bankrotu.. Vzhľadom na skutočnosť, že súd pri rozhodovaní o návrhu na zastavenie exekúcie nezistil žiadny zo zákonných dôvodov na zastavenie exekúcie súdom, v súlade s § 61l ods. 3 Exekučného poriadku návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

3. Proti uvedenému uzneseniu podal povinný v zákonom stanovenej lehote sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že Okresný súd Banská Bystrica v osobe vyššieho súdneho úradníka a taktiež súdny exekútor sa „živia ekonomikou smrti, čiže popravuje ľudí“ a to v kontexte povinnou vnímaných kresťanských hodnôt, Ústavy SR, Deklarácie ľudských práv, Sociálnej charty s dôrazom na skutočnosť, že každý človek má právo na dôstojný život. Požaduje vrátenie všetkých neoprávnene zrazených súm.

4. Uvedenú sťažnosť povinného súd z dôvodu hospodárnosti konania (nenavyšovania trov exekúcie) na vyjadrenie oprávnenému nezasielal. Povinný v podanej sťažnosti uvádzal rovnaké skutočnosti a argumenty ako v návrhu na zastavenie exekúcie, ku ktorým skutočnostiam sa oprávnený vyjadril v rámci svojho podania – vyjadrenia sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie, a teda stanovisko oprávneného je súdu známe.

5. V zmysle § 202 ods. 1 druhá veta zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (ďalej len „Exekučný poriadok“), sudca v exekučnom konaní koná a rozhoduje, ak ide o rozhodnutie, proti ktorému je prípustné odvolanie, a o sťažnostiach proti rozhodnutiam vyššieho súdneho úradníka.

6. Podľa ust. § 202 ods. 2 Exekučného poriadku, písomné vyhotovenie uznesenia, ktorým sudca zamietá sťažnosť proti rozhodnutiu vyššieho súdneho úradníka, nemusí obsahovať odôvodnenie, ak sa sudca stotožňuje s dôvodmi uvedenými v napadnutom uznesení.

7. V zmysle § 200 Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Ustanovenia o prostriedkoch procesného útoku, prostriedkoch procesnej obrany, koncentracii a intervencii sa nepoužijú.

8. V zmysle § 239 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „CSP“), proti uzneseniu súdu prvej inštancie vydanému súdnym úradníkom, ktoré treba doručiť, je prípustná sťažnosť.

9. Podľa ust. § 239 ods. 2 Civilného sporového poriadku, sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

10. V zmysle § 250 ods. 1 CSP, ak nie je sťažnosť dôvodná, súd sťažnosť zamietne.

11. Sudca po zistení, že sťažnosť bola podaná včas, oprávnenou osobou - účastníkom konania, v ktorého neprospech bolo uznesenie vydané, proti rozhodnutiu, proti ktorému je sťažnosť prípustná, po skonštatovaní, že sťažnosť má zákonom predpísané náležitosti, preskúmal napadnuté uznesenie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 249 CSP a dospel k záveru, že sťažnosť povinného nie je dôvodná.

12. V prvom rade súd poukazuje na skutočnosť, že sťažnostné konanie je v zásade jediným opravným konaním v exekučnom konaní, nie je akýmsi predĺžením konania o určitom procesnom podaní účastníka. V opravnom konaní má dotknutá strana vytykať vady konania i rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka (§ 239 CSP v spojení s § 243 CSP). Inými slovami povedané sťažnosť proti rozhodnutiu o návrhu na zastavenie exekúcie nie je duplicitným návrhom na zastavenie exekúcie s tou zmenou, že o nej rozhoduje sudca, ale je opravným prostriedkom, v ktorom sťažovateľ namieta vady rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka, resp. vady konania, ktoré mu predchádzalo, t. j. skutkový a právny rámec vymedzený v návrhu na zastavenie exekúcie je rámcom i pre sťažnostné konanie. V danom prípade povinný v sťažnosti nevytyka vady konania a rozhodnutia vyššieho súdneho úradníka. V podanej sťažnosti povinný apeluje na skutočnosť, že každý jednotlivец má právo na spokojný ekonomický život a postup súdneho exekútora a rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka vníma ako činnosť v rozpore s kresťanskými hodnotami, Ústavou, SR, Deklaráciou ľudských práv a Sociálnej charty.

13. Napriek vyššie uvedenému súd udáva:

14. Podľa ust. § 45 ods. 1 Exekučného poriadku, exekučným titulom je vykonateľné rozhodnutie súdu, ak priznáva právo, zaväzuje k povinnosti alebo postihuje majetok.

15. Exekučným titulom v predmetnej právnej veci je uznesenie Okresného súdu Trnava sp. zn. 19Csp/43/2019 zo dňa 26.05.2025, vykonateľné dňa 09.08.2025, ktorým uznesením súd a to I. výrokom zaviazal žalobkyňu (v danom prípade povinnú) zaplatiť žalovanému 1/ (t.j. oprávnenému) náhradu trov konania vo výške 675,72 eur k rukám právneho zástupcu, do troch dní od doručenia tohto rozhodnutia. II výrokom zaviazal žalobkyňu (v danom prípade povinnú) k povinnosti zaplatiť žalovanému 1/ (v danom prípade oprávnenému) náhradu trov odvolacieho konania vo výške 258,91 eur k rukám právneho zástupcu, do troch dní od doručenia tohto rozhodnutia. Predmetom konania súd teda trovy konania, ktoré vznikli oprávnenému z titulu podanej žaloby zo strany povinnej a to trovy základného a odvolacieho konania.

16. Exekučný súd je viazaný rozhodnutím vo veci samej, ktoré je vykonávané, a ktoré zakladá oprávnenému právo na splnenie určitej povinnosti voči označenému subjektu. Cieľom a účelom exekučného konania je dosiahnutie uspokojenia práva oprávneného, ktoré povinný nespĺnil dobrovoľne. Exekúcia je nútený výkon exekučného titulu. Exekučný súd je teda v systéme súdnej moci zaradený v jej poslednej fáze, ktorá zabezpečuje vymožitelnosť práva. Oprávnený, ktorý disponuje vykonateľným exekučným titulom má oprávnené a legitímne očakávanie, že jeho pohľadávka, ktorú povinný dobrovoľne nespĺnil, bude môcť byť uspokojená prostredníctvom výkonu exekúcie.

17. Povinný sa však proti exekúcii môže relevantne brániť podaním návrhu na zastavenie exekúcie ak preukáže jeden z dôvodov uvedených v ust. § 61k Exekučného poriadku. Povinný v návrhu na zastavenie exekúcie, ani v podanej sťažnosti netvrdil a ani nepreukázal dôvody na zastavenie exekúcie a súčasne súd ani ex offo nezistil existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie. Keďže neboli zistené žiadne skutočnosti brániace vymáhateľnosti exekučného titulu, pričom súd nezistil ani žiadny iný dôvod na zastavenie exekúcie, rozhodol vyšší súdny úradník právne, keď návrh povinného na zastavenie exekúcie zamietol.

18. Pokiaľ ide o II výrok napadnutého uznesenia, v tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie vyššieho súdneho úradníka. Oprávnený má v zmysle ust. § 199a ods. 1, ust. § 199d ods. 1 a ust. § 199e ods. 1 Exekučného poriadku právo na náhradu trov konania z titulu právneho úkonu – vyjadrenia sa k návrhu povinného na zastavenie exekúcie. Výška týchto trov ustálená vyšším súdnym úradníkom v napadnutom uznesení je správna, preto aj v tejto časti je napadnuté uznesenie vyššieho súdneho úradníka vecne správne. Vo vzťahu k uvedenému výroku rozhodnutia navyše povinný žiadnu argumentáciu nevzniesol.

19. Podľa § 255 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

21. Podľa § 199e prvá veta Exekučného poriadku ak je zástupcom oprávneného alebo povinného advokát, odmena za právne zastúpenie sa nahrádza podľa ustanovení o tarifnej odmene.

22. O trovách sťažnostného konania súd prvej inštancie rozhodoval s poukazom na ust. § 255 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 199d ods. 1 Exekučného poriadku. Pretože súd prvej inštancie sťažnosť povinného zamietol, nárok na náhradu trov sťažnostného konania by súd priznal oprávnenému, ako úspešnému účastníkovi. Tomuto však žiadne trovy konania v súvislosti s podanou sťažnosťou povinného nevznikli, nakoľko oprávnený nebol v konaní právne zastúpený, pričom si náhradu trov konania ani neuplatnil, preto súd rozhodol, že oprávnenému nárok na náhradu trov sťažnostného konania nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 2 CSP).

Dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti tomuto uzneseniu nie je prípustné (§ 202 ods. 4 Exekučného poriadku). (